

بسم الله الرحمن الرحيم

دیدگاه خواجه نصیرالدین طوسی و علامه حلی درباره طب اسلامی

خواجه نصیرالدین طوسی؛ در کتاب کلامی «تجريد الاعتقاد» طی مطلبی درباره فلسفه بعثت، اموری چون «تشخیص زیانمند و سودمند»، «حفظ نوع انسانی» و «آموزش صنعت‌های پنهان از عقل و ادراک آدمی» را در حیطه رسالت‌های انبیا می‌داند:

«بعثت انبیا، [عقلاً] حَسَن است، به دلیل آن که شامل سودمندی‌هایی برای انسان‌هاست مانند:

۱- یآوری رساندن به عقل در آنچه که به آن راه دارد

۲- ارائه حکم در مواردی که عقل بدان راه ندارد

۳- برطرف نمودن ترس

۴- تشخیص نیکی و زشتی، و سودمند و زیانمند

۵- حفظ نوع انسانی و به کمال رساندن انسان‌ها بر حسب استعدادهای گوناگونشان

۶- آموزش دادن صنعت‌های پنهان از انسان‌ها

۷- آموزش امور اخلاقی و سیاسی

۸- خبر دادن از مجازات و پاداش خداوند علامه حلی؛ در توضیح عبارت خواجه می‌نویسد:

«از جمله ادله حُسن بعثت این است که بعضی از اشیاء برای ما سودمند است مثل بسیاری از غذاها و داروها و بعضی از آنها برای ما زیانمند است مثل بسیاری از سموم و گیاهان، و این در حالی است که عقل نمی‌تواند آنها را دریابد، و با بعثت پیامبران این فائده بزرگ تأمین می‌شود... و از دیگر ادله حسن بعثت آن است که نوع انسانی برای بقای خود به ابزارها و اموری نیازمند است که جز با شناخت و علم نمی‌تواند بدان‌ها دست یابد، مانند لباس و مسکن، و نیروی [ادراک] بشری فاقد چنین شناختی است و این پیامبران هستند که این صنعت‌های سودمند و پنهان [از آدمی] را به انسان‌ها می‌آموزند.»